

Uchwała Nr 8/2026
Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego
z dnia 19 lutego 2026 r.

dotycząca poselskiego projektu ustawy o utworzeniu Politechniki Włocławskiej

Po rozpatrzeniu, na wniosek Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 21 stycznia 2026 r. (pismo DSW-WPN.072.1.2026.IP) *poselskiego projektu ustawy o utworzeniu Politechniki Włocławskiej* (druk nr 1654), Rada Główna Nauki i Szkolnictwa Wyższego, działając stosownie do art. 329 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (PSWiN), **negatywnie opiniuje projekt w obecnym kształcie**, przedstawiając poniższe uzasadnienie:

1. Projekt ustawy tworzy „Politechnikę Włocławską” poprzez przekształcenie Państwowej Akademii Nauk Stosowanych we Włocławku i jednoczesne zniesienie tej uczelni, przesądając przy tym, że nowy podmiot jest „publiczną uczelnią akademicką”. Projekt ma charakter przede wszystkim sukcesyjno-organizacyjny (mienie, studenci, pracownicy, organy), natomiast nie przedstawia działań, które stanowiłyby mierzalny, wiążący mechanizm budowy potencjału naukowego odpowiadającego zastrzeżonej nazwie „politechnika”.
2. Projekt pokazuje odwróconą w stosunku do PSWiN logikę działań: najpierw nazwa i status, a dopiero później ewentualne spełnienie wymagań ustawowych. Art. 6 odracza dostosowanie do wymogu właściwego dla użycia nazwy „politechnika” do czasu zakończenia drugiej ewaluacji po utworzeniu. Skoro weryfikacja spełnienia standardu zostaje przesunięta na przyszłość, a projekt z góry zakłada możliwość utraty nazwy, to w istocie ustawowo osłabia znaczenie zastrzeżonej nazwy jako gwarancji wysokiego standardu poziomu działalności naukowej. Tym samym stwarza realne zagrożenie, że opierając się na tym precedensie pozostałe 30 publicznych uczelni zawodowych wystąpi o zmianę nazwy, co przy niespełnianiu kryteriów przełoży się na deprecjację nazwy politechnika w systemie szkolnictwa wyższego.
3. Uzasadnienie oraz DSR podnoszą cele regionalne i dydaktyczno-gospodarcze (zapotrzebowanie na kadry, potrzeby przemysłu, dostępność kształcenia technicznego). Rada uznaje te cele za istotne, jednak wskazuje, że projekt w obecnym kształcie nie wykazuje przesłanek uzasadniających przyznanie zastrzeżonej nazwy w dniu utworzenia, a ponadto sam sugeruje, iż osiągnięcie standardu w drodze klasycznej jest trudne, co czyni z „ustawowego przekształcenia” substytut spełnienia wymogów jakościowych. W dokumentacji brakuje także opisu potencjału naukowego, który pozwalałby rzetelnie ocenić prawdopodobieństwo spełnienia wymogów w terminie wynikającym z art. 6.
4. Projekt i DSR deklarują ciągłość instytucjonalną. Jednocześnie przedstawiony obraz uczelni wskazuje na szeroki, mieszany profil kształcenia. Dokumentacja nie przedstawia danych niezbędnych do oceny realnej transformacji (w szczególności: struktury studentów, docelowych proporcji obszarów kształcenia, planu rozwoju kadry i infrastruktury, harmonogramu zmian). W tych warunkach ustawowe nadanie nazwy

„politechnika” oraz przesądzenie statusu „uczelni akademickiej” może tworzyć mylne wrażenie spełnienia standardu, którego projekt nie dokumentuje.

5. Analiza alternatyw opisanych w DSR jest ograniczona: jako główny wariant wskazano pozostanie uczelnią zawodową z poszerzoną ofertą techniczną, co zostało odrzucone ze względu na ograniczenia finansowania (limit wzrostu subwencji 105% r/r) i koszty kierunków technicznych. Rada uważa, że z samego faktu istnienia barier finansowych nie wynika zasadność nadania zastrzeżonej nazwy „politechnika”. W dokumentacji nie podjęto prób analizy alternatyw, które wskazywałyby na inne możliwości rozwoju (np. wykorzystania instrumentów rozwoju oferty i infrastruktury bez zmiany nazwy i statusu).
6. Przedstawiona w DSR argumentacja finansowa jest wewnętrznie niespójna: z jednej strony wskazuje się, że rozwój blokują bariery finansowania i kosztowność kierunków technicznych, z drugiej zaś stwierdza się brak negatywnych skutków finansowych dla sektora finansów publicznych, przy jednoczesnym twierdzeniu o „jednoznacznie pozytywnych skutkach finansowych” dla nowej uczelni, bez odwołania się do twardych danych, wariantów kosztowych i wskazania źródeł finansowania. W obecnej postaci jest to uzasadnienie deklaratywne, nie spełniające funkcji rzetelnej oceny skutków regulacji. Co więcej, dołączenie nowego podmiotu do grupy politechnik może mieć skutki redystrybucyjne w obrębie strumieni przeznaczonych dla uczelni technicznych; okoliczność ta nie została rzetelnie przeanalizowana.
7. Projekt rodzi również ryzyka prawne i społeczne. Przy deklarowaniu braku negatywnych skutków społecznych, art. 5 ust. 3 przewiduje możliwość wygaśnięcia stosunków pracy po 3 miesiącach w określonych sytuacjach. Rozwiązanie to powinno zostać ocenione pod kątem zgodności z zasadami przejścia zakładu pracy (w tym art. 23¹ Kodeksu pracy) oraz standardami prawa Unii Europejskiej dotyczącymi ochrony pracowników przy transferach.

Rada dostrzega tradycję istnienia PANS we Włocławku, potrzeby i potencjał przemysłowy regionu, a także zasadność wspierania rozwoju kształcenia technicznego, wskazuje jednak, że z przedstawionej dokumentacji nie wynika konieczność nadania zastrzeżonej nazwy „politechnika” w trybie ustawowym przy równoczesnym odroczeniu weryfikacji jakości do przyszłych ewaluacji.

Jednocześnie Rada uważa, że potrzebna jest generalna refleksja nad pożądaną przyszłością uczelni zawodowych.

Uchwałę otrzymuje Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Przewodniczący
Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego

dr hab. Marcin Pałys, prof. UW